

ACCIO

49

CIUTADANA

EDITORIAL

Dues sentències

1932. Madrid. Uns generals inèptes, conspiradors; uns militars despitats; uns aristòcrates ganduls i viciosos; uns ensotanats llefiscosos; tota la púrria reaccionària, tota la canalla monàrquica «chulera» i «castiza», es llencen al carrer en son afany insensat d'enderrocar la República. Covards con són de mena, fan sortir uns innocents a rebre els trets de les forces republicanes que barren el país als revoltosos, mentres ells, aprofitant les ombres de la nit que s'esmuny depressa, fugen o s'amaguen. En clarejar, pels carrers de la capital, uns cadàvers, uns pobres soldats, els quals, obeïnt la veu de comanament dels seus superiors, han sigut conduïts, sense saber-ho, a un inútil sacrifici. Després la calma i uns mesos més tard la vista de la causa. Segueix la covardia. Els acusats neguen les seves malèvoles intencions. Hipòcrites i fellons, no volen tenir el gest digne de dir la veritat i arrostrar-ne valentment les conseqüències. Neguen, neguen sempre. Són uns negats: acusats i defensors. Aquests provoquen, s'insolenten, es befen de les autoritats judicials de la República, i els tribu-

nals civils republicans són tan benignes que imposen als generals inèptes i conspiradors, als militars despitats, als aristòcrates ganduls i viciosos i als ensotanats llefiscosos, unes penes minses.

1932. Castilblanco. Un poble perdut en l'estepa extremenya. Cases baixes, miserables, anti-gièniques, aspecte desolat. Sense carreteres, sense telèfon, sense res que denoti que el progrés i la civilització avancen cada dia. Uns homes analfabets, que porten de munt les seves espatlles la càrrega feixuga de molts anys de privacions i d'esclavatge, imbuïts d'unes idees noves que no han pogut pair prou bé, es llencen inconscients a la revolta, amb els ulls espurnejants de sang. Uns guardies civils són bàrbarament maltractats i assassinats per la follia i l'ignorància dels camperols extremenyos. Passat l'espasme revolucionari, el poble continua perdut en l'estepa, aclofat damunt d'un turó, amb una grisor més trista i més accentuada que avans; la grisor de la tragèdia que ha trencat per uns moments la seva egònica monotonia. Uns homes analfabets, famolencs, corbats d'es-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

4 agost 1933

15 CTV